

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 86 I

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

16 martie 2020

Cuprins

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2020/C 86 I/01

Covid-19 Orientări privind măsurile de gestionare a frontierelor în vederea protejării sănătății și a asigurării disponibilității mărfurilor și serviciilor esențiale

1

RO

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

COVID-19

**Orientări privind măsurile de gestionare a frontierelor în vederea protejării sănătății și a asigurării
disponibilității mărfurilor și serviciilor esențiale**

(2020/C 86 I/01)

În contextul crizei provocate de coronavirus a devenit evidentă provocarea de a proteja sănătatea populației, evitându-se totodată perturbarea liberei circulații a persoanelor și a furnizării de mărfuri și servicii esențiale în întreaga Europă. Punerea în aplicare a politicilor Uniunii privind controlul persoanelor și al mărfurilor trebuie să fie guvernată de principiul solidarității între statele membre.

Pentru a se evita deficitele și agravarea dificultăților sociale și economice cu care se confruntă deja toate țările europene, este esențial ca piața unică să continue să funcționeze. Prin urmare, statele membre nu trebuie să ia măsuri care pun în pericol integritatea pieței unice a mărfurilor, în special a lanțurilor de aprovizionare, și nici să se implice în practici neloiale.

Statele membre trebuie să își primească întotdeauna cetățenii și rezidenții proprii și să faciliteze tranzitul altor cetățeni și rezidenți ai UE care se întorc acasă.

În ceea ce privește măsurile legate de gestionarea frontierelor, coordonarea la nivelul UE este vitală.

Prin urmare, prezentele orientări stabilesc principii pentru o abordare integrată a unei gestionări eficace a frontierelor, în scopul protejării sănătății, menținându-se în același timp integritatea pieței unice.

I. Circulația mărfurilor și a serviciilor

1. Sectorul transporturilor și al mobilității este vital pentru a se asigura continuitatea activității economice. Este indispensabilă o acțiune colectivă și coordonată. Serviciile de transport de urgență trebuie să aibă prioritate în cadrul sistemului de transport (de exemplu, prin „benzile cu prioritate” – *green lanes*).
2. Măsurile de control nu trebuie să afecteze continuitatea activității economice și trebuie să contribuie la continuitatea funcționării lanțurilor de aprovizionare. Transportul nerestricționat de mărfuri este crucial pentru a menține disponibilitatea mărfurilor, în special a produselor esențiale, cum ar fi alimentele, inclusiv efectivele de animale, echipamentele și materialele medicale și de protecție esențiale. În termeni mai generali, astfel de măsuri nu trebuie să provoace perturbări grave ale lanțurilor de aprovizionare, ale serviciilor esențiale de interes general, ale economiilor naționale și ale economiei UE în ansamblu.
3. Trebuie permise călătoriile în interes profesional pentru a se asigura circulația mărfurilor și a serviciilor. În acest context, facilitarea circulației în condiții de siguranță a lucrătorilor din sectorul transporturilor, inclusiv a conducătorilor de camioane și de trenuri, a piloților și a personalului navigant, în interiorul granițelor interne și dincolo de acestea, reprezintă un factor-cheie pentru asigurarea circulației adecvate a mărfurilor și a personalului esențial.

4. În cazul în care statele membre impun restricții în ceea ce privește transportul de mărfuri și de pasageri din motive de sănătate publică, acest lucru trebuie să aibă loc numai dacă restricțiile respective sunt:
 - a. Transparente, adică incluse în declarații/documente publice;
 - b. Motivate în mod corespunzător, și anume restricțiile trebuie să menționeze motivele și legătura cu Covid-19. Justificările trebuie să fie fundamentate științific și sprijinite de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și de recomandările Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC);
 - c. Proporționale, adică nu depășesc ceea ce este strict necesar;
 - d. Relevante și specifice modurilor de transport, și anume restricțiile cu privire la oricare dintre diferitele moduri de transport trebuie să fie adaptate la modul de transport respectiv și
 - e. Nediscriminatorii.
5. Orice restricții planificate legate de transport trebuie notificate Comisiei și tuturor celorlalte state membre în timp util și, în orice caz, înainte de a fi implementate, fără a aduce atingere normelor specifice care se aplică măsurilor de urgență din sectorul aviației.

II. Furnizarea de mărfuri

6. Statele membre trebuie să mențină libera circulație a tuturor mărfurilor. În special, statele membre trebuie să garanteze lanțul de aprovizionare al produselor esențiale cum ar fi medicamentele, echipamentele medicale, produsele alimentare de bază și perisabile și efectivele de animale. Nu trebuie să se impună nicio restricție în ceea ce privește circulația mărfurilor pe piața unică, în special (dar fără a se limita la) produsele esențiale, mărfurile legate de sănătate și cele perisabile, în special alimente, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat în mod corespunzător. Statele membre trebuie să creeze benzi de circulație prioritare pentru transportul de mărfuri (de exemplu, prin „benzile cu prioritate” – *green lanes*) și să ia în considerare să renunțe la interdicțiile existente pentru sfârșitul de săptămână.
7. Nu trebuie să se impună certificări suplimentare pentru mărfurile care circulă în mod legal pe piața unică a UE. Trebuie remarcat faptul că, potrivit Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară, nu există nicio dovadă că alimentele sunt o sursă sau o sursă de transmitere a Covid-19 ⁽¹⁾.
8. Lucrătorii din sectorul transporturilor, în special, dar nu numai, cei care furnizează produse esențiale, trebuie să poată circula la nivel transfrontalier în funcție de necesități, iar siguranța lor nu trebuie să fie afectată în niciun fel.
9. Statele membre trebuie să asigure o aprovizionare constantă pentru a răspunde nevoilor sociale, pentru a împiedica cumpărăturile generate de panică și a elimina riscul de supraaglomerare periculoasă a magazinelor, lucru pentru care va fi nevoie de un angajament proactiv din partea întregului lanț de aprovizionare.
10. Nodurile de transport specifice (de exemplu, porturi, aeroporturi, platforme logistice) trebuie consolidate în funcție de necesități.

III. Măsuri legate de sănătate

11. Trebuie luate măsuri adecvate pentru persoanele care sunt identificate ca prezentând un risc pentru sănătatea publică legat de Covid-19. Acestea trebuie să aibă acces la asistența medicală corespunzătoare, în funcție de prioritatea pe care sistemele naționale de sănătate o acordă diferitelor profiluri de cazuri.

⁽¹⁾ <https://efsa.europa.eu/en/news/coronavirus-no-evidence-food-source-or-transmission-route>

12. Pe baza bunelor practici ale autorităților publice din domeniul sănătății din statele membre, se recomandă următoarele măsuri la frontierele externe, după caz:
- a. Instituirea de măsuri de depistare (primară ⁽²⁾ și secundară ⁽³⁾) la intrare, al căror scop este să evalueze prezența simptomelor și/sau a expunerii la Covid-19 a călătorilor care sosesc din zonele sau țările afectate; completarea unui Formular pentru localizarea pasagerilor în scopuri de sănătate publică la bordul unei aeronave, al unui feribot, al unui tren sau al unui autobuz care sosește cu conexiune directă sau indirectă din zonele sau țările afectate; completarea Declarației maritime de sănătate pentru toate navele care sosesc, indicând toate porturile vizitate;
 - b. Furnizarea de materiale informative (broșuri, bannere, afișe, diapozitive electronice, etc.) spre a fi distribuite călătorilor care sosesc în sau pleacă din zonele afectate;
 - c. Instituirea de măsuri de depistare la ieșire, al căror scop este să evalueze prezența simptomelor și/sau a expunerii la Covid-19 a călătorilor care pleacă din țările afectate. Călătorii identificați ca fiind expuși la sau infectați cu Covid-19 nu trebuie să aibă permisiunea de a călători;
 - d. Izolarea cazurilor suspecte și transferul cazurilor efective către o unitate de îngrijire medicală. Autoritățile din ambele părți ale frontierei trebuie să se pună de acord cu privire la tratarea adecvată a cazurilor persoanelor considerate ca prezentând un risc pentru sănătatea publică, cum ar fi teste suplimentare, izolarea sau carantina și asistența medicală – fie în țara de sosire, fie, printr-un acord, în țara de plecare.
13. Pentru ca aceste controale să fie eficace, următoarele acțiuni constituie bune practici:
- a. Stabilirea unor proceduri operaționale standard și asigurarea unui număr suficient de membri ai personalului care să fi urmat formările corespunzătoare;
 - b. Furnizarea de echipamente de protecție pentru lucrătorii din sectorul sănătății și pentru cei care nu aparțin acestui sector; și
 - c. Furnizarea de informații actualizate personalului medical și altor categorii relevante de personal la punctele de intrare, cum ar fi serviciile de securitate, poliția, vama, controlul statului portului, piloții portuari și serviciile de curățenie.

Majoritatea acestor măsuri trebuie luate de autoritățile publice din domeniul sănătății sau sub controlul acestora. Autoritățile de frontieră joacă un rol esențial de sprijin, inclusiv prin furnizarea de informații pasagerilor și prin trimiterea imediată a cazurilor care provoacă îngrijorare la serviciile de sănătate competente.

IV. Frontierele externe

14. Toate persoanele, cetățeni ai UE și resortisanți ai țărilor terțe, care traversează frontierele externe pentru a intra în spațiul Schengen sunt supuse unor verificări sistematice la punctele de trecere a frontierei. Verificările la frontieră pot include controalele de sănătate descrise în secțiunea III.
15. Statele membre au posibilitatea de a refuza intrarea resortisanților țărilor terțe nerezidenți în cazul în care aceștia prezintă simptomele respective sau au fost expuși în mod deosebit riscului de infecție și sunt considerați o amenințare pentru sănătatea publică.
16. Se pot aplica măsuri alternative la refuzul intrării, cum ar fi izolarea sau carantina, în cazul în care acestea sunt considerate a fi mai eficace.
17. Orice decizie privind refuzul intrării trebuie să fie proporțională și nediscriminatorie. O măsură este considerată proporțională cu condiția să fi fost luată în urma consultării autorităților publice din domeniul sănătății și să fi fost considerată de acestea ca fiind adecvată și necesară pentru atingerea obiectivului de sănătate publică.

⁽²⁾ Depistarea primară include realizarea unei evaluări inițiale de către personal, care nu este obligatoriu să aibă pregătire medicală. Activitățile includ observarea vizuală a călătorilor pentru a depista semnele bolii infecțioase, măsurarea temperaturii corporale a călătorilor și completarea de către călători a unui chestionar cu întrebări despre prezența simptomelor și/sau expunerea la agentul infecțios.

⁽³⁾ Trebuie realizată o depistare secundară de către personal cu pregătire medicală. Aceasta include o întrevvedere aprofundată, o examinare medicală și de laborator ținută și o a doua măsurare a temperaturii.

V. Frontierele interne

18. Statele membre pot reintroduce controale temporare la frontierele interne, dacă acest lucru este justificat din motive de politică publică sau de securitate internă. Într-o situație extrem de critică, un stat membru poate identifica necesitatea de a reintroduce controalele la frontiere ca reacție la riscul prezentat de o boală contagioasă. Statele membre trebuie să notifice reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu Codul frontierelor Schengen.
 19. Aceste controale trebuie aplicate în mod proporțional și ținând seama în mod corespunzător de sănătatea persoanelor în cauză. Persoanelor care sunt în mod evident bolnave nu trebuie să li se refuze intrarea, dar trebuie luate măsuri corespunzătoare, după cum se indică la punctul 11.
 20. Efectuarea de controale medicale asupra tuturor persoanelor care intră pe teritoriul statelor membre nu necesită introducerea formală a controalelor la frontierele interne.
 21. Pentru cetățenii UE, trebuie asigurate garanțiile prevăzute în Directiva privind libera circulație. În special, trebuie garantată nediscriminarea între resortisanții proprii ai statelor membre și cetățenii UE rezidenți. Un stat membru nu trebuie să refuze intrarea cetățenilor UE sau a resortisanților țărilor terțe care își au reședința pe teritoriul său și trebuie să faciliteze tranzitul altor cetățeni și rezidenți ai UE care se întorc acasă. Cu toate acestea, statele membre pot lua măsuri adecvate, cum ar fi instituirea obligației ca persoanele care intră pe teritoriul lor să fie supuse autoizolării sau unor măsuri similare la întoarcerea dintr-o zonă afectată de Covid-19, cu condiția să le impună aceleași cerințe propriilor resortisanți.
 22. Controalele la frontiere, dacă sunt introduse la frontierele interne, trebuie să fie organizate astfel încât să se prevină apariția unor adunări mari de persoane (de exemplu, cozi), care creează riscul de răspândire a virusului.
 23. Statele membre trebuie să permită și să faciliteze trecerea frontierei de către lucrătorii frontalieri, în special, dar nu numai, cei care lucrează în sectorul asistenței medicale și în cel alimentară, precum și în alte servicii esențiale (de exemplu, îngrijirea copiilor, îngrijirea persoanelor în vârstă, personalul critic pentru serviciile de utilități publice), pentru a asigura continuarea activității profesionale.
 24. Statele membre trebuie să se coordoneze pentru a efectua depistări medicale de o singură parte a frontierei, în scopul de a se evita suprapunerile și perioadele de așteptare.
 25. Statele membre, în special statele membre învecinate, trebuie să coopereze și să se coordoneze îndeaproape la nivelul UE pentru a asigura eficacitatea și proporționalitatea măsurilor adoptate.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO